

Pinky Manó Birodalma

3. évf. 1. szám
2022. január-február

Online ismeretterjesztő folyóirat
3-10 éves gyerekek számára

ISSN 2734 - 7133
ISSN-L 2734 - 7133

Különszám

Ti rajzoltátok!

Válogatás az Őszi-Téli
rajzversenyre
beküldött rajzokból

Rajzverseny!

Határidő: 2022. május 5.

Pinky mesél: - Hópehelyke
- A macska meg az egér barátságára

Violet V. Vandor (Vándor Várhegyi Ibolya)

Gyermekkönyvíró és illusztrátor

Gyermekkorától kezdve vonzotta a művészet és az irodalom világa. 1991 óta íróként, illusztrátorként és szerkesztőként dolgozik, és néhány könyve bestseller könyv lett. Több mint 50 könyve jelent meg Romániában, egy pár Magyarországon, valamint könyveket illusztrált amerikai, kanadai és angliai szerzőknek.

2016 és 2018 között nemzetközi versenyeken vett részt Japánban, ahol 7 díjat nyert könyvillusztrációkért, grafikaért, portré- és fantasy regényért. A "Körözsák" című meséjét 2018 óta sikeresen játsszák a Dévai Művészeti Színház színészei.

2020. októberétől magyar és román nyelven adja ki a Pinky Manó Birodalma című ingyenes online folyóiratot, hátrányos helyzetű gyermekek számára. Könyvei nem kaphatók könyvesboltokban, de angol nyelvű kötetei elektronikusan megvásárolhatók az Amazon.com-on. Az eddig csak angol nyelven megjelent könyvei hamarosan magyarul is elérhetőek lesznek. Előrendelésért küldjön üzenetet a magazin e-mail-címére: pinkymano2020@yahoo.com

Vándor Várhegyi Ibolya

Hópehelyke

Egyszer volt, hol nem volt, ha nem lett volna, nem mesélnék, hogy nagyon régen, egy csendes karácsony éjjelen, amikor mindent vastag hótakaró borított be, **NEVENINCS** herceg kastélyában, nagy dínomdánom volt.

A kandallóban lobogott a tűz, s a vidám társaság, boldogan táncolta körül a hatalmas, csillogó, villogó karácsonyfát.

Történt akkor, hogy odakint, a hideg éjben, nagy pelyhekben hullott a hó, s egy eltévedt, csintalan kis hópehely, pont a herceg kastélyának ablakába szállt le. Mivel ez a kis hópehely nagyon kíváncsi volt, nem állta meg, hogy a nagy vigadalom hallatán be ne pillantson az ablakon. Nevenincs **herceg**, éppen akkor táncolt el az ablak előtt, egy szép hercegkisasszonnyal, s a kis hópehelynek nagyon megtetszett a fiatal herceg.

– Jaj, de kár, hogy nem én vagyok annak a hercegkisasszonynak a helyében! – sóhajtott, és minél tovább nézte a herceget, annál jobban elszomorodott.

Arra jártában a téli szél észrevette a szomorú kis hópehelyt.

– Miért búslakodsz, kis hópehely, **ILYEN** szép időben?

– Jaj, ne is kérdezd, kedves téli szél! Inkább kapj a hátadra, és vigyél el engem a hókirálynőhöz.

– Szívesen elviszlek, kis hópehely, úgyis arrafelé tartok! – Azzal a hátára kapta a hópehelyt, és suhant vele hegyen-völgyön keresztül. A hókirálynő trónja előtt szépen letette, majd tovarepült, felkavarva maga után a csillogó-villogó hótakarót.

– Mi járatban vagy itt, kis hópehely? – kérdezte a királynő.

– **KEGYELMES** hókirálynő, azért jöttem, hogy megkérjelek, adj nekem emberi arcot. Ember szeretnék lenni! – mondta szerényen.

– Micsoda? – süvítette a hókirálynő. – Ezért mertél zavarni? Téli szél! – kiáltotta. – Azonnal vidd vissza ezt a megdöbbenésű kis hópelyhet, amíg javában meg nem **HARAGSZOM**, amiért ilyen képtelen kéréssel merészkedett a trónusom elé járulni!

Mit volt mit tenni, a téli szél megint csak a hátára kapta a kis hópelyhet, és visszavitte a herceg ablakába.

Ám a hókirálynő is kíváncsi fajta volt, és a téli szél nyomába szalasztotta egyik tündérét, hogy megtudja, miért akart a kis hópely helyi emberi arcot. Amikor a tündér visszajött, elmesélte a hókirálynőnek, hogy látott egy szép ifjú herceget, és e végett az ifjú herceg végett akart **emberi** arcot a kis hópely.

Erre a hókirálynő előhozatta a varázsjéggömbjét, és maga is megnézte Nevenincs herceget. Ahogy megpillantotta, ő is rögtön beleszeretett. Visszahozta a téli széllel a kis hópelyhet, és azt mondta neki, hogy megkapja az emberi arcot, ha lemond a hercegről, mert jégpalotájába szándékozik őt hozni. Szegény kis hópelynek nem lehetett más választása, bele kellett egyeznie a hókirálynő tervébe.

A hókirálynő maga ment a **HERCEG** után, és hozta őt hat jégparipa húzta jégszánkón a palotájába. Jaj, de nagyon búsult a kis hópely! Kapott ő emberi arcot a hókirálynőtől, de közel se olyat, mint amilyennek azt elképzelte. Arca olyan visszataszító volt, hogy rossz volt ránézni. Elő se jött szobácskájából, csak nagy ritkán, amikor a királynő hívatta.

Egy nap, késő délután, amint a kertben járt a jégvirágok között, hogy a királynőnek szedjen egy szép csokrot az asztalára, megint csak elsírta magát bánatában. Éppen a legjavában zokogott, **AMIKOR** valaki megszólította.

– Ne sírj már, kis hópely! Tudom én nagyon jól, hogy mi nyomja a szívedet, és ha megfogadod a szavamat, segítségedre leszek.

Hópelyke félénken eltakarta az arcát, mert nem tudta ki szólt hozzá; úgy nézett körül vékony, áttetsző ujjacskái közül. Ám hiába nézett szét, senkit nem látott. Már éppen arra gondolt, hogy a füle **CSENGETT**, amikor másodszor is meghallotta a hangot.

– Itt vagyok, kis hópely! – hallatszott egy kurta nevetés valahonnan lentről. – Itt, a lábad előtt. Jaj, vigyázz, rám ne lépj! Én vagyok az, a

jégvirágok törpéje.

Hópehelyke lehajolt, és akkor meglátta a törpét. Óvatosan a tenyerébe vette a jégszakállú apróságot, aki megint elkezdett hozzá beszélni.

– Nem kell mindenért rögtön pityeregni! Nincs olyan dolog a világon, amelyen ne lehetne segíteni – **MONDTA** vidáman.

– Te segítségről beszélsz nekem, kicsi törpe? Ugyan miképpen segíthetnél te rajtam? Énrajtam már senki se segíthet! – sírta el magát megint Hópehelyke.

– Na tessék, megint ez a sírás! – gurult méregbe a törpe. – Ha nem hagyod abba rögtön, eltűnök, és akkor aztán igazán lesz okod a sírásra! – kiáltotta.

De erre már Hópehelyke is abbahagyta a sírást, gondolta, csak jobb **MEGHALLGATVI**, mit akar mondani a törpe.

– Idefigyelj! – kezdte a törpe. – Ha minden reggel napkeltekor kijössz ide a kertbe, és megmosod az arcodat a jégvirágok harmatjában, és megtörölöd a napsugár fényében, olyan lesz az arcod, hogy még maga a hókirálynő is megpukkadna az irigységtől, ha látná, de te ne engedd, hogy meglássa, mert rögtön bosszút állna rajtad, olyan szép leszel. Amint ezt meghallotta, Hópehelyke újra sírásra fakadt.

– Mit ér a szépség, ha nem láthatja senki? És mit ér, még ha láthatnák is, ha Nevenincs herceg nem **lehet** az enyém?

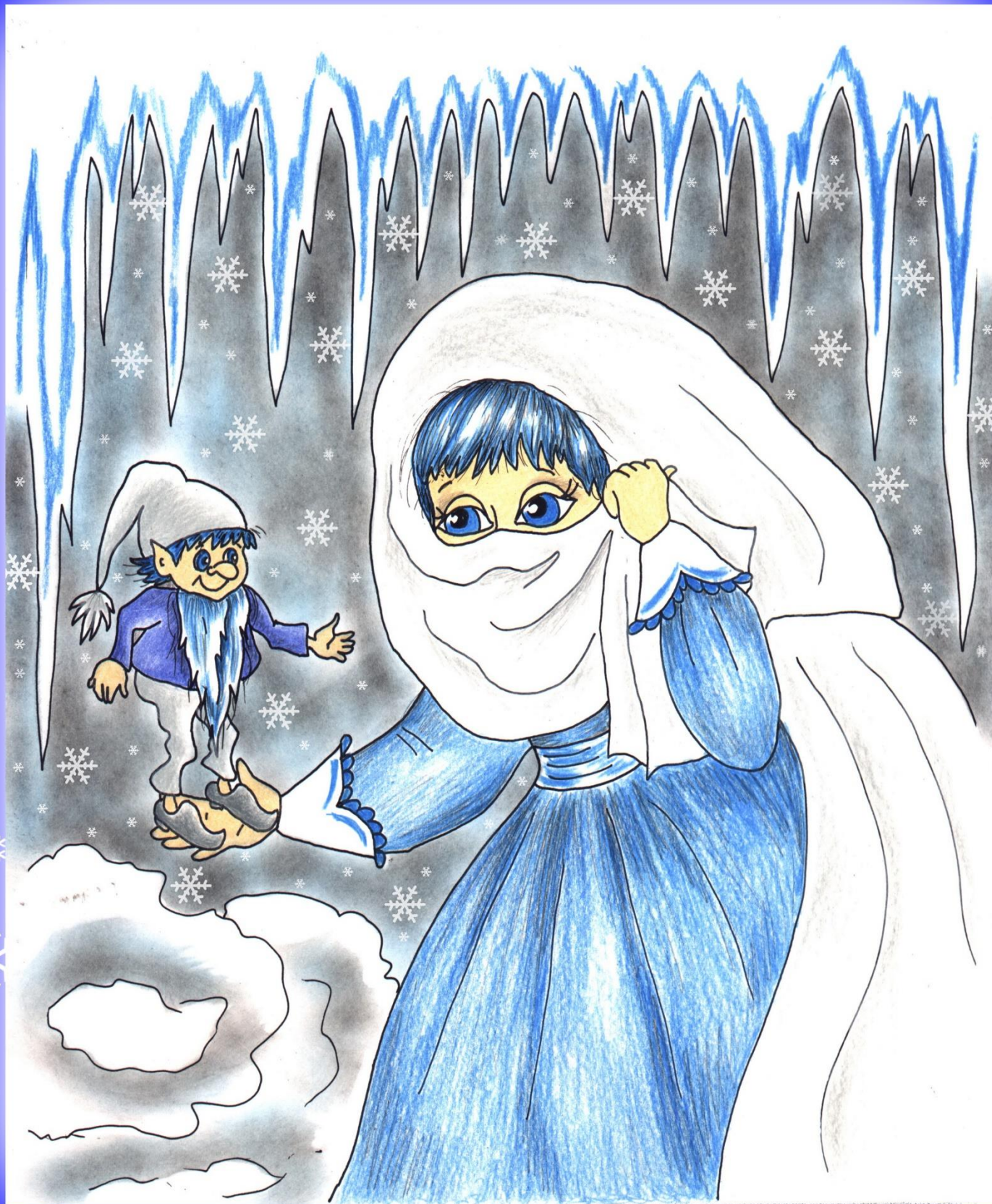
– Hát borzasztó, már megint sír! Hogyne legyen az ember, bocsánat, a törpe mérges? Miért nem hallgatsz végig azt, amit mondani akarok? Na, ne sírj már! A herceged nem lesz a Hókirálynőé! De a tied sem, ha nem figyelsz végre rám!

Erre aztán már Hópehelyke igazán abbahagyta a sírást, és olyan figyelmes lett, mint tán soha eddig életében nem volt még.

– Tehát azt mondtam, – folytatta a törpe, – hogy a Hókirálynő nem sokáig fog a hercegnek örvendeni, mert a herceg valódi ember, nem pedig tündér, és a jégpalotában meg **FOG** fagyni. A Hókirálynő pedig, akármilyen nagy varázserővel rendelkezik is, mégsem tudja majd életre kelteni többé, mert nem tudja azt, amit én tudok. A herceget csak egy valódi leány csókja keltheti életre.

– De én se vagyok valódi leány! – keseredett el megint Hópehelyke.

– De az lehetsz, ha végre valahára végighallgatsz, és **nem** szakítasz

mindig félbe! – zsörtölődött a törpe. – A Hókirálynő viszont, még így sem fog megválni a szép hercegtől, **hanem** palotájának egyik legeldugottabb szobájába fogja vitetni, és minden nap egy-egy órát fog mellette tölteni. Te, miután az arcod megszépült, kérd meg a királynőt, hogy bocsásson el maga mellől, amit szívesen meg is fog tenni. Azután kelj útra, és menj el a Naphoz, és kérd meg, hogy keltse életre a szívedet, ültessen bele egy kis tüzet, hogy valódi ember lehess. Ne félj, nem fogsz elolvadni a Nap udvarában, sem akkor, amikor szemtől szemben állsz **MAJD** vele, mert a te bőröd már meg lesz szokva a Nap sugarával, hiszen abban fogod megtörülni arcod heteken át. Ha a Nap megkér, hogy maradj nála, és egy évig szolgálj őt, nehogy ellenkezz, mert akkor nem kapod meg a tüzet. Miután letelt az év, gyere el ide, én majd segítek neked bejutni láthatatlanul a herceghez, a többi a te dolgod, felébreszted-e vagy nem.

– Hogyan háláljam meg neked a jóságodat, kicsi törpe? – kérdezte Hópehelyke, miután a törpe elhallgatott.

– Majd eljön annak is az ideje – mondta a törpe, és úgy eltűnt Hópehelyke tenyeréről, mintha ott se lett **VOLNA**.

Hópehelyke alig várta a másnap reggelt. Még ki se nyújtózott a napsugár, ő már kint volt a kertben és gyűjtögette a jégvirág harmatot, majd megmosta benne az arcát, és megtörülközött a legelső napsugárban. Így ment ez három hétig, minden áldott nap. A harmadik hét utolsó reggelén, miután Hópehelyke megmosakodott és megtörülközött, bement szobácskájába, és elővette piciny jégtükrét. Belenézett, és még a lélegzete is elállt a nagy ámulattól, mert a tükörből egy tündér szépségű arc nézett vissza rá. Szeme olyan kék volt, **MINT** a legtisztább nyári ég, arca fehér, mint a hó, haja ezüstösen csillogó.

– Ugye, hogy igazam volt, Hópehelyke? – kérdezte a tükör mögül előbújva a kicsi törpe. – Most takard el az arcod, és menj a királynőhöz, kérd meg, hogy engedjen utadra. Ne félj, a királynő annyira el van foglalva saját bánatával a megfagyott herceg miatt, hogy egy szóval se fog ellent mondani neked. Aztán tüstént indulj a Naphoz. Jó utat, Hópehelyke, akármikor jössz is vissza, én várni foglak! – **AZZAL**, választ se várva, eltűnt.

Hópehelyke úgy tett, ahogy a törpe mondta, és kis idő múlva boldogan **INDULT** útnak a Nap udvara felé.

Jó ideje járta már a világot, de csak nem találta meg a Nap udvarát. Útja során, egy rengeteg erdőbe ért, és mivel nagyon el volt gondolkozva, letért az egyenes útról. Mire észbe kapott, úgy eltévedt, hogy sehogy sem talált kiutat az erdőből. Mivel esteledni kezdett, leült egy fa tövébe, és bánatában elsírta magát. **Egyszer** csak léptek zajára lett figyelmes. Körülnézett, és meglátott egy ősz hajú, görbe hátú öreganyót.

– Öreganyám! – szólította meg. – Mondd meg nekem, kérve kérek, hogy juthatok ki ebből a rengeteg erdőből? Elindultam a Nap udvarát **MEGKERESNI**, és eltévedtem, nem tudom, merre menjek.

– Szerencséd van lányom, hogy megláttál, mert ha itt maradtál volna, felfaltak volna a vadállatok. Gyere velem kis kunyhómba, s ha kialudtad magad reggel majd útba igazítlak.

– Köszönöm szépen a segítségedet, öreganyám – mondta Hópehelyke, és elindult az öreganyó után. A kis kunyhóban, frissen szedett gyógynövények illata fogadta az érkezőket. Vacsora után, Hópehelyke lefeküdt a szénamatracos kiságyra és **AZONNAL** álomba szenderült.

Reggel nagy rikácsolásra ébredett fel. Gyorsan kiszaladt, hogy megnézze, mi történt, hát látja, hogy az öreganyó egyik tyúkocskáját akarja elvinni egy róka, és az öreganyó hiába próbál utána szaladni, nem viszi a lába. Nosza, rögtön felkapott Hópehelyke egy botot, utolérte és jól elpüfölte a tolvaj rókát, a tyúkocskát pedig épségben visszavitte az öreganyónak. Hálálkodott öreganyó, azt sem tudta, **mivel** kedveskedjen Hópehelykének, míg végül megkérdezte, mi járatban van, miért keresi a Napot. Hópehelyke elmesélte neki töviről hegyire életének történetét, és azt is, hogy miért akar a Naphoz menni.

– Idefigyelj, leányom! – mondta az öreganyó. – Azért, mert kérelem nélkül segítségemre ugrottál, és mert ilyen őszintén elmondtál nekem mindent, segíteni fogok neked. Tudd meg, hogy én vagyok a **NAP** anyjának a nővére, és egyedül csak az én segítségem által juthatsz el a Naphoz. Fogd ezt az aranytojást. Törd fel, ám résen légy, mert belőle egy tűzmadár fog kiugrani. Ragadd meg a tollát, el ne engedd semmi pénzért, ő **majd** felvisz a Nap udvarába. Ott előbb keresd meg a Nap

anyját, és mondd meg, hogy én küldtelek hozzá. Add át neki ezt az aranyfonalat, és ő tudni fogja, hogy tényleg tőlem van. Akkor meséld el neki is, mi járatban **VAGY**, és ő majd beszélni fog a fiával, hogy adjon neked tüzet, anélkül, hogy egy évig szolgálnod kelljen őt. Most menj, járj szerencsével! Visszafelé jövet gyere még el hozzám, mert mondani fogok neked valamit.

Hópehelyke feltörte az aranytojást, jól megragadta a tűzmadarat, és már repültek is a Nap udvara felé. Ott megkereste a Nap anyját, odaadta neki az aranyfonalat, mire a Nap anyja még szívesebben fogadta. Elmesélte neki is, mi járatban van, miért **kellott** neki idejönnie.

A Nap anyja azonnal ment a fiához, aki szívesen megadta a tüzet Hópehelykének, hogy valódi leány lehessen. Miután elköszönt a Naptól, és annak anyjától, egy napsugáron leereszkedett megint az erdei öreganyóhoz.

Nagy örömmel **FOGADTA** öreganyó a most már valódi leány Hópehelykét, és megkérte, maradjon nála estére, mert másnap megint útba igazítja. Aztán a gyertyafény mellett elmesélte Hópehelykének, hogy neki is van egy nagy bánata. Volt neki egy szerető fia, aki egyszer meglátta a hókirálynőt, és mivel nagyon megtetszett neki, nem volt tovább itthon maradása, elindult a nyomába, felkeresni őt. Ám útja során egy gonosz varázsló törpévé varázsolta, és most ott él szegény a hókirálynő közelében, és se haza nem jöhet, se szíve választottját el nem **VEHETI**.

Hópehelyke sejtette már, kiről van szó, megölelte a szegény öreganyót, majd felkiáltott:

– Öreganyó, ugye, hogy a kis jégszakállú törpe a te fiad? Mondd, mit tegyek, hogy segítsek rajta? Szíves örömet megteszek bármit, hiszen, ha ő nem lett volna, akkor most is kesereghetnék a szobácskámban.

Az öreganyó boldogan mesélte el, mit kell tennie ahhoz, hogy a kis jégszakállú törpét felszabadítsa a gonosz varázslat alól, és miután Hópehelyke mindent jól az eszébe vésett, **elindult** az öreganyó által mutatott úton, vissza, az örök hó hazájába. Útközben betért a gonosz varázslóhoz, és amint az öreganyó tanította, meglegyintette háromszor egy aranyvesszővel, mire a varázsló károgó varjúvá változott.

Akkor szépen megfogta, vaskalitkába zárta, amelyre jókora lakatot tett, annak a kulcsát a feneketlen kútba dobta, **HOGY** senki ki ne nyithassa többet, majd szépen kivette a varázsló szekrényéből annak csillagos köpenyét, jól elrejtette, és folytatta tovább útját, míg csak meg nem érkezett a nagy havak birodalmába, ahol a kicsi jégszakállú törpe ujjongva **fogadta**.

– Tudtam, hogy sikerülni fog! – ugrándozott örömeiben. – De most gyere, siess, mert ha sokáig itt maradsz, te is megfagysz, akár Nevenincs herceg, és akkor aztán nem lesz többé számotokra menekvés! – kiáltotta türelmetlenül.

Hópehelyke lehajolt, tenyerére emelte, a törpe **PEDIG** kiszakított jégszakállából egy szálat, ráfűjt, mire hirtelen forgószél kerekedett és felrepítette őket a hókirálynő kastélyának tornyába. Ám itt jól el kellett rejtőzzenek a jégfüggönyök mögé, mert a hókirálynő éppen akkor lépett be a szobába, szokásos egy óras látogatására a megfagyott **HERCEGNEK**.

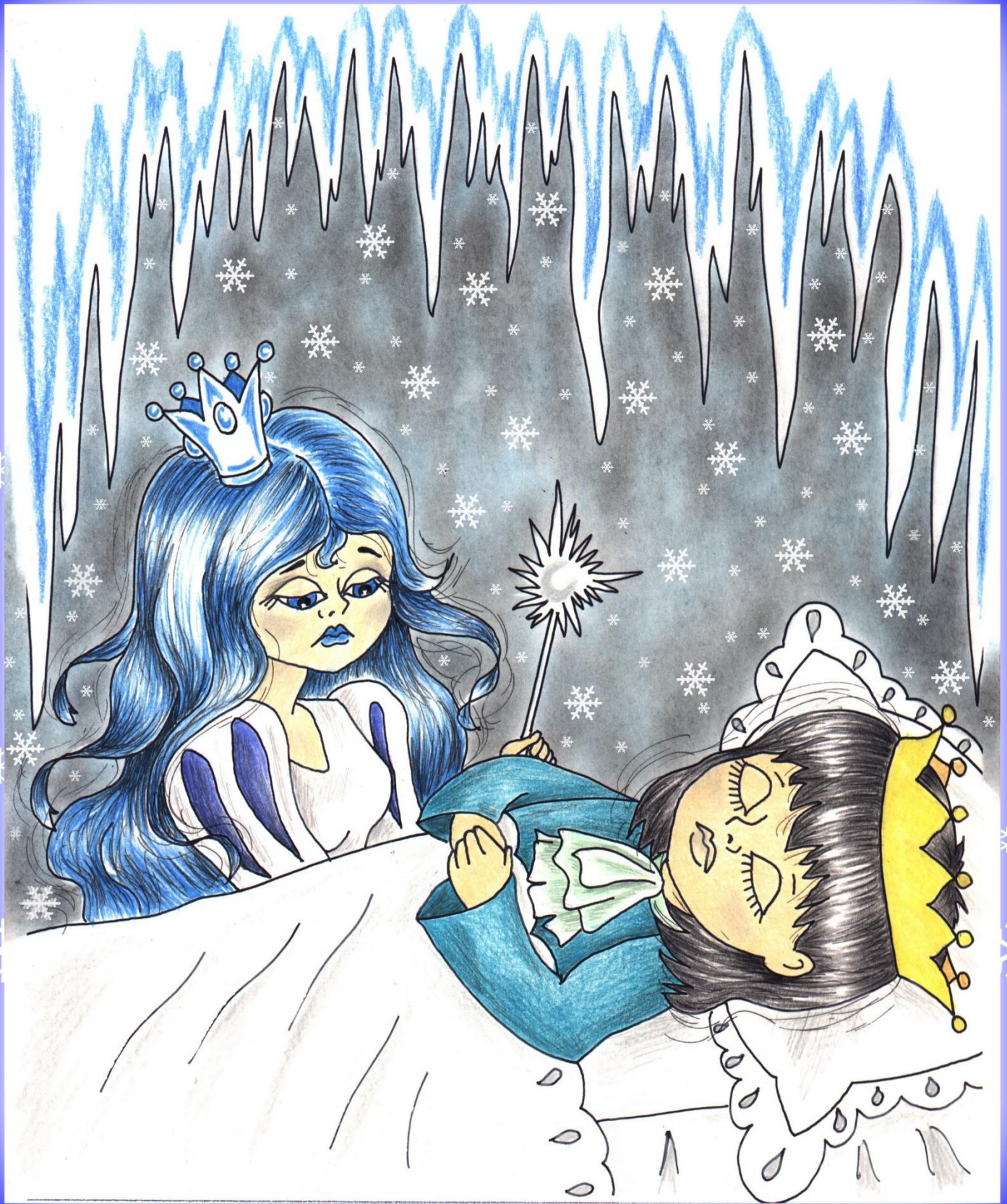
– Mit tegyünk most? – töprengett a kicsi törpe. – Ha egy órán át itt fogunk lapulni a jégfüggönyök mögött, Hópehelyke meg fog fagyni. Valamit gyorsan ki kell találni, hogy a királynő elmenjen innen. Maradj itt! – súgta oda Hópehelykének. – Én megpróbálom kihívni a királynőt – Ezzel már el is tűnt.

Kis idő múlva kopogtak a szoba ajtaján, s az egyik tündér **valamit** súgott a hókirálynő fülébe, mire az éktelen haragra gerjedt, de a szobát nem hagyta el. Kiküldte a tündért, majd visszament a herceg ágyához. Teltek, múltak a percek, Hópehelyke már dideregni kezdett a jégfüggönyök mögött, amikor megint csak kopogtak az ajtón, és most már két tündér is **sugdosott** a hókirálynő fülébe valamit, még hadonásztak is hozzá, mire a királynő felugrott az ágy széléről, szeme szikrákat vetett, és csak annyit mondott:

– Ezért a tettéért meglakol! – és már rohant is kifelé a szobából, nyitva hagyva annak ajtaját maga után.

Abban a pillanatban megjelent a kicsi törpe is Hópehelyke mellett, akit nem kellett sokáig noszogatni, odaszaladt az ágyon fekvő Nevenincs herceghez, és azonnal életre **KELTETTE**.

Nevenincs herceg felnyitotta szemét, és ahogy meglátta Hópehelykét,

rögtön beleszeretett, és a **KARJAIBA** zárta.

A jégszakállú kicsi törpe könnyes szemmel nézte a boldog párt, egészen megfélekedve arról, hogy milyen mérgesen keresi őt a hókirálynő, amiért letiporta kertjének gyönyörű jégvirágait.

Csak akkor eszméltek fel mind a hárman, amikor a nyitva felejtett ajtón a hókirálynő rontott be mérgesen, egyenesen a kicsi törpének esve, és **MEGRAGADVA** annak jégszakállát.

De Hópehelyke se volt rest, rögtön rájuk borította a gonosz varázsló csillagos köpenyét, mire megszűnt a varázslat, a hókirálynő is valódi királynő lett, a jégszakállú kicsi törpe pedig visszaváltozott daliás ifjúvá.

Lett erre nagy öröm, vidámság! Nevenincs **HERCEG** azon nyomban megkérte Hópehelyke kezét, és kedves barátaival együtt hazamentek király atyja palotájába. Ott aztán megtartották a dupla esküvőt, mert a kis törpéből lett ifjú is feleségül vette a királynőt. Az esküvőre elhozták az öreganyót is, a nagy havak birodalmában pedig új királynőt választottak, **MIVEL** a régit nem találták sehol.

Így éltek aztán boldogan, és minden karácsonyestén, ha eltévedt hópehely szállt ablakukba, örömmel emlékeztek vissza arra a régi-régi karácsony este, amikor Hópehelyke is olyan kicsi, fehér hópihe volt, mint az, amelyik pont most szállt az **ABLAKUKBA**.

Rajzverseny!

Anyáknapja címmel, Pinky újabb pályázatot hirdet!

A rajzok beküldésének határideje

2022. május 5.

Szeretettel várjuk rajzaitokat!

Megkérjük a tanító néniket/óvó néniket és a szülőket, hogy amikor rajzokat küldenek be, küldjék el nekünk a rajzzal együtt a gyermek teljes nevét, a tanítónő/óvónő nevét, az óvoda/iskola nevét, a helység nevét.

Mivel sajnos nem sikerült sehonnán sem szponzorálást/ támogatást kapni az oklevelek kinyomtatásához, a többi versenyzőnek nem küldhetünk nyomtatott oklevelet postán, csak az első három helyezettnek.

Grimm

A macska meg az egér barátsága

Egy macska megismerkedett egyszer egy egérrel, s addig-addig mondogatta neki, hogy így meg úgy szereti, míg az egér rá nem állt, hogy egy házba költöznek, és közös háztartást **VEZETNEK**.

– Hanem télire készletet kell ám gyűjtenünk, különben felkopik az állunk – mondta a macska. – Neked, egérke, különben is vigyáznod kell, hová dugod az orrodát, még utóbb beleesel valami csapdába! A jó tanácsot tett követte: vettek egy kis bödön zsírt; csak azt nem tudták, hová dugják. Hosszas töprengés után azt mondta a macska: – Nem tudom, hol lehetne jobb helyen, mint a templomban, onnét ugyan senki el nem meri **LOPNI**; letesszük az oltár alá, s addig hozzá sem nyúlunk, míg a szükség rá nem kényszerít.

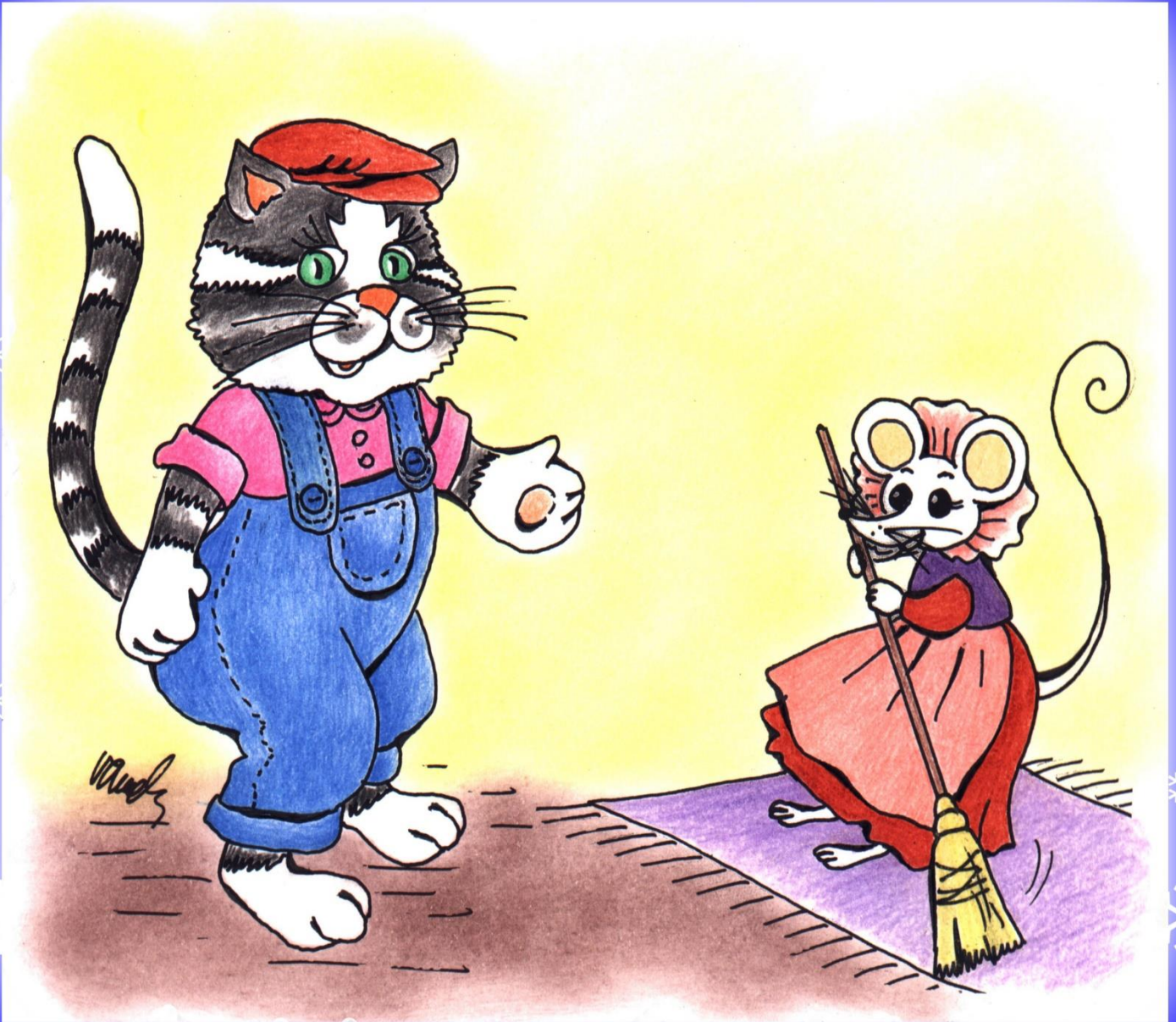
Biztonságba helyezték hát a bödönt; de kis idő múlva nagy étvágya támadt a macskának a zsírra, s így szólt az egérhez:

– Hallod-e, egérke, nénémasszony meghívott keresztkomának, gyönyörű cicája született, szép fehér zsemlefoltos, azt kell keresztvíz alá **barátságom**. Adj nekem kimenőt mára, viseld gondját egyedül a háznak.

– Csak menj isten nevében – felelte az egér -, s ha valami jót eszel, gondolj rám. Magam is innék egy gyűszűnyi áldomást a keresztelői aszúból!

Persze egy árva szó sem volt igaz az egészből; a macskának nem volt se néneasszonya, se keresztapának nem hívták meg. Ment egyenest a templomba, odaosont a bödönhöz, nyalni kezdte a zsírt, mind lenyalta a fölét. Mikor jóllakott, sétált **EGYET** a háztetőkön, nézelődött, szemlélődött, aztán leheveredett, elnyúlt a napon, s nyalta elégedetten a bajuszát, valahányszor eszébe jutott a zsírosbödön. Nem is ment haza előbb, csak estefelé.

– No, megjöttél? – fogadta az egér. – Biztosan jól mulattál.

– Megjárja – felelte a **MACSKA**.

– Hát a kicsinek mi lett a neve? – tudakolta tovább az egér.

– Lefölét – vetette oda kurtán a macska.

– Lefölét?! – kiáltott föl ámulva az egér. – Furcsa név, életemben ilyet nem hallottam még. Vagy a ti családokban talán szokásos?

– Furcsa, nem furcsa, semmivel sem rosszabb holmi Morzsafalónál, ahogy a te keresztkölykeidnél járja – vágta el a vitát a macska.

Nem sokkal ezután megint csiklandozni **kezde** a macska ínyét az étvágy.

– Igazán megtehetnéd újra a kedvemért, hogy egyedül viseled gondját a háznak – mondta -, engem megint keresztkomának hívnak, nem utasíthatom vissza, olyan szép fehér sáv van a cica nyakán!

A jóságos egérke megint beleegyezett a macska meg elosont a kertek alatt, belopódzott a templomba, és félig kinyalta a zsírosbödönt.

“Hiába, **MINDIG** az esik a legjobban, amit maga eszik az ember” – mondta, és szerfölött elégedett volt a napi munkájával.

Ahogy hazaért, kérdi az egér:

– Hát ennek a gyerekeknek ugyan mi lett a neve?

– Befelét – felelte a macska.

– Hogy mondod? Befelét? Életemben nem hallottam még ezt a nevet; fogadjunk, hogy nincs is benne a kalendáriumban!

Hanem a macskának csakhamar újra összefutott a nyál a szájában, valahányszor a bödönre **GONDOLT**.

Három az igazság – mondta az egérnek – megint keresztelőre hívnak, a kicsi fekete, mint a szurok, csak a mancsa fehér, de azon kívül aztán egy szál nem sok, annyi fehér szőre sincsen, az ilyesmi nagy ritkaság, minden szent időben egyszer ha megesik. Ugye, elengedsz?

– Lefölét! Befelét! – mormogta az egér. – Olyan fura nevek, annyit tünődöm rajtuk.

– Mert folyton itthon kuksolsz a szürke háziruhádban, hagyod, hogy a hajad a nyakadba nőjön, és képzelődöl – felelte a macska. – Így van az, ha **VALAKI** ki sem teszi a lábát a szobából.

Míg a macska odajárt, az egér kitakarította, rendbe tette a házat. A pákosztos macska meg ezalatt kinyalta mind egy cseppig a zsírt a bödönből. “Addig úgyszincs nyugta tőle az embernek, amíg **mindet**

meg nem ette” – **MONDTA** magában, és csak késő este tért haza, kövéren, jóllakottan.

Az egérnek az volt az első dolga, hogy a harmadik keresztfiú nevét tudakolta.

– Biztosra veszem, hogy ez sem fog tetszeni neked – felelte a macska.

– Úgy hívják, hogy Cseppetsem.

– Cseppetsem! – kiáltotta az egér. – Ez a legmeghökkenőbb név valamennyi közt, még sosem találkoztam **vele** nyomtatásban.

Cseppetsem! Vajon mit jelent ez?

Fejét csóválta, összegömbölyödött, és lefeküdt aludni.

Ettől fogva senki nem hívta többé keresztkomának a macskát.

És nemsokára beköszöntött a hideg tél, odakint már nem akadt semmi ennivaló.

Akkor az egérnek eszébe **JUTOTT** a macska bölcs tanácsa.

– Gyerünk, barátom – mondta neki -, keressük meg a bödönünket, eddig megőriztük, bezzeg most jólesik majd!

– Az igaz – felelte a macska -, jólesik majd neked, akárha az ablakot nyalogatnád.

Útnak indultak, s ahogy odaértek a templomba, ott volt a bödön a helyén, **CSAKHOGY** üresen.

– Ó, most látom csak, mi történt, most derül ki, milyen barátom vagy!

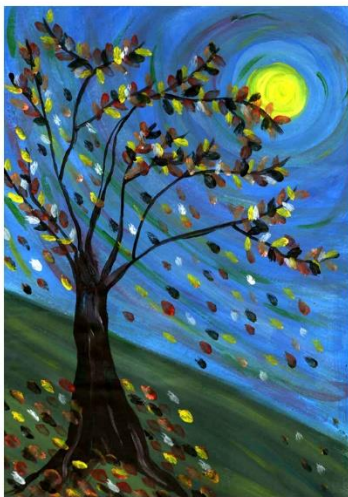
– kiáltotta az egér. – Azzal, hogy keresztelőre mégy, fölfaltad az egészet, előbb le a fölét, aztán be a felét, végül nem hagytál...

– Nem hallgatsz! – rivallt rá a macska. – Ha még egy szót szólsz, bekaplak!

...cseppet sem – mondta a szegény egér, mert már a nyelvén volt, s akarta, nem akarta, kiszaladt a száján.

A macska utána ugrott, de az egér gyorsabb volt, **elszaladt**. Azóta is vigyáz, hogy a macskával ne találkozzék.

OKLEVÉL
a legszebb rajzért

Név: **Bíró Boglárka**
(Tanító: Lőrincz-Hurleir Enikő)

Óvoda/Iskola: **S. Illyés Lajos Általános Iskola**

Helység: **Szováta** Megye: **Maros**

Dátum: 2021. december 3.

1 hely

Pinky Manó Birtodalma, Yándor V. Irbolya
E-mail: pinkymano2020@yahoo.com
Pinky Manó Birtodalma

OKLEVÉL
a legszebb rajzért

Név: **Székely Zsófia**
(Tanító: Máthé Beáta)

Óvoda/Iskola: **Harasztkeréki Elemi Iskola**

Helység: **Harasztkerék** Megye: **Maros**

Dátum: 2021. december 3.

2 hely

Pinky Manó Birtodalma, Yándor V. Irbolya
E-mail: pinkymano2020@yahoo.com
Pinky Manó Birtodalma

OKLEVÉL
a legszebb rajzért

Név: **Vass Mária Ramóna**
(Tanító: Simon Gyöngyike)

Óvoda/Iskola: **Tompa László Általános Iskola**

Helység: **Székelyudvarhely** Megye: **Hargita**

Dátum: 2021. december 3.

3 hely

Pinky Manó Birtodalma, Yándor V. Irbolya
E-mail: pinkymano2020@yahoo.com
Pinky Manó Birtodalma

OKLEVÉL
"Pinky Manó" díj

Név: **Runcan Tímea Mária**
(Tanítónő: Csirják Izabella)

Óvoda/iskola: **Tudor Vladimirescu Gimnázium**
Helység: **Marosvásárhely** Megye: **Maros**

Dátum: **2021. december 3.**

Pinky Manó Birodalma, Vándor V. Ibolya
E-mail: pinkymano2020@yahoo.com
Pinky Manó Birodalma

OKLEVÉL
"Pinky Manó" díj

Név: **Szabó Lóránd Márk**
(Tanítónő: Kőrösi Mária)

Óvoda/iskola: **Szalárdi János Általános Iskola**
Helység: **Szalárd** Megye: **Bihar**

Dátum: **2021. december 3.**

Pinky Manó Birodalma, Vándor V. Ibolya
E-mail: pinkymano2020@yahoo.com
Pinky Manó Birodalma

OKLEVÉL
"Pinky Manó" díj

Név: **Fenesi Dávid**
(Tanítónő: Orbán Rita)

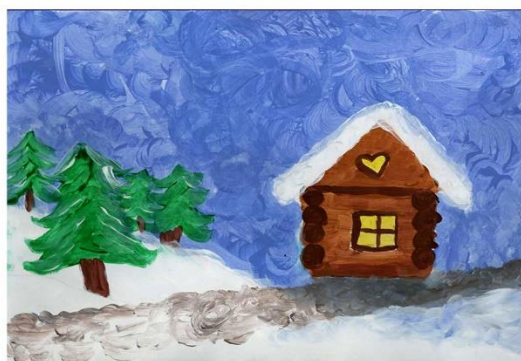
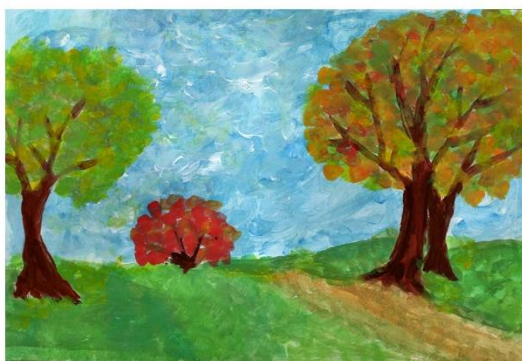
Óvoda/iskola: **Nicolae Bălcescu Ált. Iskola**
Helység: **Nagyvárad** Megye: **Bihar**

Dátum: **2021. december 3.**

Pinky Manó Birodalma, Vándor V. Ibolya
E-mail: pinkymano2020@yahoo.com
Pinky Manó Birodalma

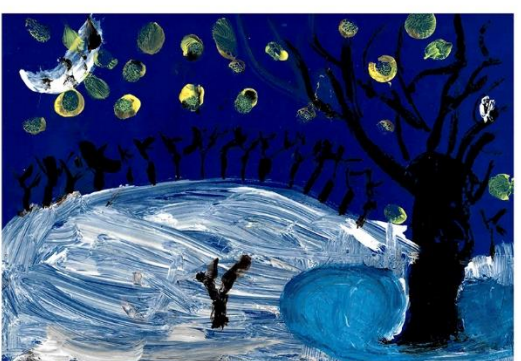
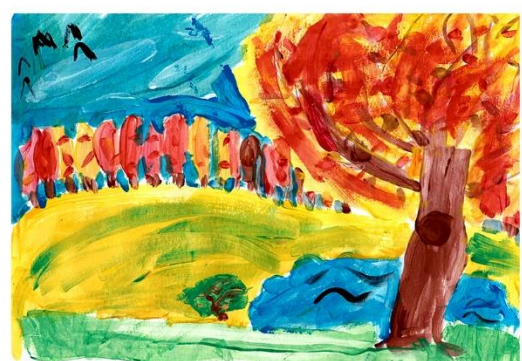
Antal Viktória
1.sz. Ált.Isk.
Köröstárkány

Arros Katalin
S. Illyés Lajos Ált. Isk. Szováta

Bardocz Zselyke
Székelyudvarhely
Baczkamadarasi Kis Gergely Református Kollégium

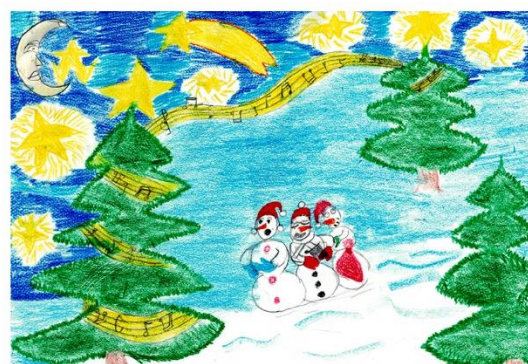
Bernadett Kincső
Református Kollégium, Udvarhely

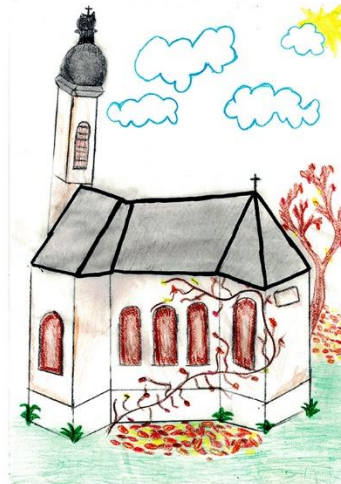
Bodó Bendegúz
Kádár Márton Ált. Isk. Mezőpanit

Farkas Kristóf
Kisperegi Általános Iskola

Fazakas Levente
Deák Béla Elemi Isk. Páva(Zabola)

Mihály Natália
Arany János Ált. Isk. Csíkszentmihály

Mihály Renáta
Tompa László Ált.Isk. Székelyudvarhely

Pap Dávid
Kisperegi Általános Iskola

Szabó Ivett
Kisperegi Általános Iskola

Szerefi Máté
Szalárdi János Ált. Isk. Szalárd

Szögyör Kinga
Arany János Ált. Isk. Csíkszentmihály

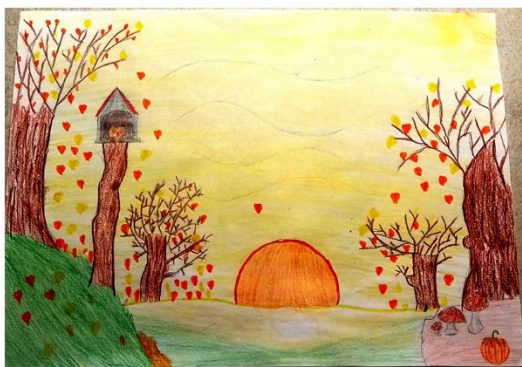
Zakariás-Demeter
Orbán Balázs Gimnázium Székelykeresztúr

Árvai Fanni
Andor Ilona Művészeti Baptista Iskola

Bálint Boglárka
Mikes Kelemen Líc. Sepsiszentgyörgy

Bede Tímea
Gaál Mózes Ált. Isk. Barot

Biró Anett
Tudor Vladimirescu Ált. Isk. Marosvásárhely

Dudás Csenge
Horváth János Elméleti Líceum -Margitta

Galicza Johanna
Gaál Mózes Ált. Isk. Barót

László Eduardo István
Kelemen Imre " Ált. Isk. Homoródűjfalú

Ordas Tamás
Varsolc Általános Iskola

Serpar Stefan
Kisperegi Általános Iskola

Szabó Anna Eszter
Ákosfalvi Általános Iskola

Budi Vivien Szidónia
Ákosfalvi Elemi Iskola

Katócz Regina
Ákosi Általános Iskola-Szatmármegye

Dezső Petra
Mikes Kelemen Elm. Líc. Sepsiszentgyörgy

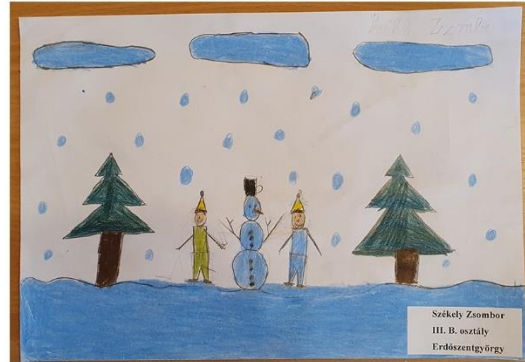
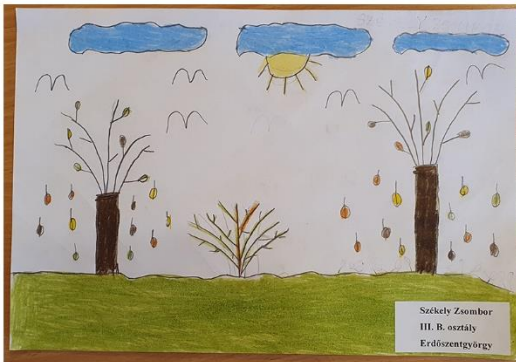
Koós Vivien
Elekes Vencel Ált. Isk. Gyergyóújfalu

Hatházi Ivett
Tatrangi Sándor Általános Iskola, Uzon

Bokor Andrada
Fazakas Jenő Ált. Isk. Udvarfalva

Székely Zsombor
Erdőszentgyörgy

Kisgyörgy Tímea

7.sz. Ált. Isk. Marosvásárhely

Lakatos Salomé
Manócska Óvoda- Szalárd

Dinka Zsanett Tímea
Tatrangi Sándor Általános Iskola, Uzon

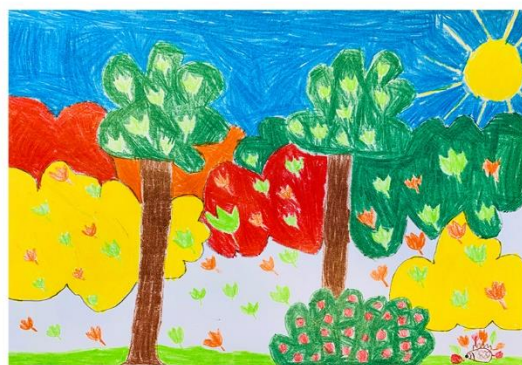
Lukács Mira
Manócska Óvoda- Szalárd

Móré Eszter
Ákosfalvi Általános Iskola

Madarász Petra
Vaskertes Ált. Isk.
Gyergyószentmiklós

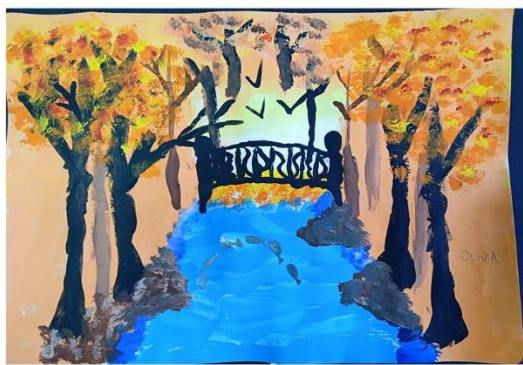
Végh Zsófia
Andor Ilona Művészeti Baptista Iskola

Márton Zsófia Tessza
Mikes Kelemen Líc. Sepsiszentgyörgy

Esztány Anna
Orbán Balázs Ált. Isk. Székelyudvarhely

Bîrligă Olivia- Andrea
Petőfi Sándor Ált. Isk, Kézdivásárhely

Fábián Szilárd- Barna
Pálpataki Általános Iskola

Răuță Izabela
Kisperegi Óvoda

Romocean Dávid
Manócska Óvoda- Szalárd

Benche Ambra Sara
Téglás Gábor Líc. Déva

Varga Melinda Katerine
Școala Gimnazială Nr.1 Diosig

Balogh Petra
Mircea Eliade Ált. Isk. Szatmárnémeti

Kosza Zsanett
Fogarasy Mihály Ált. Isk. Gyergyószentmiklós

Nyertesek, akik fényképpel köszönték meg Pinkynek az Oklevelet és a kapott ajándékot!

Szabó Lóránd Márk, Pinky Manó díjas Oklevelét tartja a kezében.

Runcan Timea Mária, Pinky Manó díjas kislány.

Pinky Manó Birodalma

Ismeretterjesztő folyóirat,
3-10 éves gyerekeknek

Kiadja:

Vándor Várhegyi Ibolya, Déva

Főszerkesztő:

Vándor Várhegyi Ibolya

Szerkesztő és korrektor:

Balogh-Bóbis Ildikó

Munkatársak:

Burinda Veronika, Csatlós Zsófia, Vándor Alexandra

Írók:

Bódai-Soós Judit, Burinda Veronika, Domokos Anna,
Kőszegi-Arbeiter Anita, Vándor Várhegyi Ibolya

Illusztrációk:

Vándor Várhegyi Ibolya (Viorica Violet Vándor)

www.google.com/images

Műszaki szerkesztő:

Vándor Várhegyi Ibolya

E-mail:

pinkymano2020@yahoo.com

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/pinkymanobirodalma>

<https://www.facebook.com/pinky.mano.98871>

ISSN 2734 - 7133

ISSN-L 2734 – 7133

E-MAIL cím: pinkymano2020@yahoo.com

POSTA cím: 330012 Deva
bd. Decebal, bl.8, sc.A, ap.8
jud. Hunedoara
Romania

A **Pinky Manó Birodalmának** tartalmát csak személyes célra lehet felhasználni, valamint óvodákban, iskolákban. **Eladása tilos!** A folyóirat bármely részének más újságokban való közzététele, kiadása, nyomtatása, ill. elektronikus megjelentetése csak a főszerkesztő engedélyével lehetséges.

A közölt cikkek és illusztrációk szerzői jogvédelem alatt állnak! Kérlek, tartsátok tiszteletben a szerzők önzetlenül felajánlott munkáját!

A szerkesztőség a beküldött leveleket rövidítve, illetve szerkesztve közli. A meg nem jelent rajzokat, kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza. A szerkesztőség nem vállal felelősséget a beküldött kéziratok tartalmáért.

Vándor Várhegyi Ibolya (Violet V. Vándor)
könyvei megvásárolhatók az Amazon.com oldalon.
A három angol nyelvű könyv hamarosan magyarul
is megvásárolható lesz. Már előrendelhető!

Honlapok: <https://fairytale.5mp.eu>
<http://violetv.vandor.5mp.eu>

Amazon.com oldala:

<https://www.amazon.com/Violet-Vandor/e/B00NDYBK1S>